

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația :
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament : 300 Lei la an

Redactor responsabil :
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Re'nvierea unui trecut...

— Pelerinajul dela Mănăstirea Rîmețului. —

Plin de umilințe și suspinuri provocate de halnele popoare, cari ne-au stăpânit veacuri întregi, dar nu mai puțin plin de glorie, pentru curătenia vieții omenești și înălțarea sufletului românesc la culmile unde tronează adevărata și singura fericire a omului, s'a realizat în jurul celei mai vechi rămășițe de mănăstire ortodoxă, azi în ființă pe pământul scump al vechiului Ardeal, — a Mănăstirii Rîmețului.

Preoțimea tractului Aiud, la conferința sa din toamna anului trecut, — drept încoronare a lucrărilor sale pastorale și de educație religioasă, — a avut fericita inspirație de a hotărî, ca conferința misionară a anului curent, să o țină la biserica vechei Mănăstiri a Rîmețului, cu îndoitul scop, de a reînvia trecutul religios al acestui vechiu locaș de închinare, dar și de a contribui într'o largă măsură la luminarea poporului din ținutul de munte al tractului, printr'o fecundă și rodnică activitate apostolică, săvârșită în considerarea trebuințelor lui sufletești. Ideia a fost îmbrățișată cu căldură de toți preoții tractului, cari au și pregătit în acest scop o întinsă propagandă printre credincioșii lor la sate și orașe. Rezultatul moral și practic al acestor nobile preocupări, a fost încoronat cu un strălucit succes.

Astfel în Duminica dela începutul lunii August, par'că se petrece un eveniment neobișnuit, de adâncă prefacere morală, asupra dreptmăritorilor noștri creștini, cari nu mai curmau de-a alerga la poalele stâncilor din „Valea-Mănăstirii“, unde vechile și arhaicele ziduri ale bisericii de piatră, ne transmit toată tradiția vremilor apuse, o tradiție care nu este trecută în nici o

pravilă, ci s'a redus veacuri întregi la tăceri de mormânt, dar care se ridică la cea mai docilă palpitație, imperativă pentru noi și ne 'ndurată pentru alții, amintindu-ne tuturor, că puterea emanentă a ei există invizibilă și prezentă în sufletul poporului și a preoțimei lui, în conștiința noastră religioasă a tuturor.

Din depărtări considerabile a alergat turma setoasă de dorul de a se înfrupta din apa vie a acestei tradiții, care ne-a conservat ființa românească și slăvitoare de Dumnezeu, în glasul adevărului curat, făcut cunoscut lumii prin Isus Christos și întemeiat pe jertfa Lui răscumpărătoare.

Populația întinsei comune Rîmeț, pioasă și ospitalieră, primește în sânul ei din zorii zilei pe închinătorii din alte părți. P. Cuv. părinte protopop Iosif Pop, încunjurat de preoți și intelectuali, din ziua premergătoare se gădesc la altarul sfintei biserici. Servesc vecernia și țin meditații. — Alții pleacă din Valea-Murășului în zorii zilei pe jos și nu pregetă a osteni ori-cât de mult pentru a ajunge la locul de închinare a strămoșilor noștri.

Lumea neconținut sosia din toate văile și văgăunile Rîmețene, cari adăpostiseră peste noapte pe cei veniți din depărtările comunelor: Ponor, Geogel, Sălciua, Baia-de-Arieș, Muncel și Lupșa. Micuța biserică a vechei Mănăstiri în scurtă vreme devine locul de peregrinaj al mulțimii, care intră să se închine, să admire, să slăvească pe Dumnezeu și să se reconforteze sufletește; și iese făcând loc altora, cari nici-odată n'au văzut și n'au cunoscut măreția acestui locaș, desăvârșit în ochii tuturor, tocmai prin simplitatea lui.

Acî în ascunzișul cel mai pitoresc al Munților-Apuseni, între zidurile cetății create de natura însăși, — cari adăpostesc sfântul locaș, — re'nvie în sufletul nostru marile adevăruri ale vieții, cari dispar adeseori din eul conștiinței noastre, în vâltoarea luptelor zilnice și meschine, dar deodată cu ele re'nvie în toată simțirea noastră morală, și figurile cucernicilor slujitori de altar, cari au rămas credincioși acestor adevăruri, și s'au expus la jertfe grele și la aspre lovituri pentru ele. Puterea legii morale care este exigentă, care a cimentat și vărsat conștiințele înaintașilor în statui, ne copleșește pe toți. Ea a pretins și a primit dela slujitorii ei, credință nestrămutată, voință oțelită, renunțarea la onoruri și demnități așa de lesne de dobândit prin compromisuri și capitulări.

Ce minunate și sfinte învățăminte se desprind dintr'un trecut de sacrificii, și numai într'o clipă de reculegere!

*

Serviciul divin se face în două locuri. În biserică servește P. C. protopop, încunjurat de preoții mai bătrâni, iar afară, lângă ruinele vechilor chilii mănăstirești, la un altar improvizat, se servește sf. liturgie de către preoții mai tineri, în frunte cu cucernicul dintre veterani: Candin Suciu. La sfârșitul serviciului divin, întreg poporul, ieșind și din biserică, a ascultat cuvântul de învățătură rostit de părintele Vasile Bărluțiu, despre: „Bunătatea lui Dumnezeu și iertarea deaproapelui nostru“.

După cuvântare s'a servit parastas pentru reposații slujitori ai bisericii și fostei mănăstiri. A urmat apoi slujba sf. Maslu, asupra mulțimii bolnavilor sosiți aici.

Luând sfârșit serviciile divine, P. C. protopop Iosif Pop, a rostit o frumoasă și simțită cuvântare, evocând rolul mănăstirilor în viața neamului românesc, cu prețioase date din trecutul Mănăstirii-Rîmețului.

După cuvântare, s'a uns poporul cu sf. unt-de-lemn și i-s'au împărțit broșuri religioase-morale. — A urmat apoi o agapă creștinească, servită pentru preoții și oaspeții intelectuali, în trapezariul Mănăstirii, singura parte din clădirea propriu zisă a vechii Mănăstiri, care n'a fost strivită de dintele vremii și de păcatul străinului, ci

stă alături, paznică, lângă biserica veche, în simplitismul trecutului său.

*

Dar momentul acesta atât de sărbătoresc nu putea să fie lăsat fără o întimpinare demnă și neștearsă în viața patriarhală a credincioșilor aparținători parohiei Mănăstirea-Rîmețului. Oameni simpli, păstori umiliți și fără pretenție de mare știință sau rafinată civilizație, ei știu să aducă toate sacrificiile pentru a păstra reputația morală a bisericii și o fărâmițică din moștenirea trecutului.

Astfel de data aceasta dau din mână în mână sume mari și mici, pentru a se eterniza ziua primului pelerinaj cu prăznuirea lui, prin un frumos rând de ornate bisericești și două șfesnice argintate.

Dar se cuvine să dăm un sincer și prețios răspuns unei foarte firești întrebări. Ce putea fi mai natural pentru pelerinii cei dintâi, după multe decenii scurse în uitarea trecutului, — de când viața călugărească s'a stins dela acest locaș mănăstiresc, — decât ca cugetul lor curat și lipsit de preocupare zilnică a mecanismului vieții să nască și el un gest măreț, generos, nobil și pilduitor, cu menirea de-a redă vieții noastre bisericești vechea „Mănăstire a Rîmețului“ cu toată splendoarea rosturilor sale religioase și morale din trecut, prin reînființarea la acest loc a mănăstirii vechi, care căzuse și ea jertfă în luptele deschise în tragedia neamului românesc, pe urma unirii cu Roma a unei părți dintre Românii Ardeleni?

O decizie a Curții imperiale din Viena spunea la începutul veacului al XIX-lea „...că se redă biserica credincioșilor, să se dărâme însă zidurile mănăstirii până în temelii“. Evident, focarul care alimenta pentru jumătate Ardealul, credința neclintită în legea străbună, trebuia să aducă tributul de jertfă, în fața păcătoaselor intenții ale celor cari crezură, că desbinând trupul românismului, vor putea să-i ucidă și sufletul.

Cugetul curat și neprihănit al dorinței de a șterge această pată dureroasă, din viața „Mănăstirii-Rîmețului“ cel puțin pentru viitorul ei, a creat impulsul moral al faptelor, cărora le-a deschis drumul și rostul, preoțimea tractului Aiud, prin gestul

său generos și de mare însemnătate pentru desfășurarea viitoare a vieții noastre bisericești în partea locului.

Ea preoțimea — după propunerea subscrisului — a hotărât să aștearnă temeiul unui fond, cu scopul grabnicei lui augmentări în așa fel, ca să se poată restaura și rezidi însași locașul mănăstirii pe lângă biserica și trapezariul existente azi, iar în urma acestor lucrări să se reînaugureze la acest loc, viața monahală a „schitului“ care în trecutul său de atâtea ori a cunoscut loviturile înfrângerilor, iar de azi încolo va avea să cunoască sărbătorile marilor bucurii.

Temeiul acestui fond s'a așezat cu câte o contribuție de câte 1000 Lei de fiecare preot al tractului din salariul lunei August, la care s'a mai adaos și contribuția benevolă a dlor Veliciu profesor și V. Maca sub-revizor școlar.

Astfel obștea adunată la biserica Mănăstirii-Rîmețului în ziua de 4 August 1929 hotărăște:

„Văzând jertfa slujitorilor sfântului altar și a tuturor bunilor creștini milostivi și generoși de a restaura zidurile vechilor chilii mănăstirești, cu re'nvierea trecutului Mănăstirii-Rîmețului, dăm slavă lui D-zeu și ne bucurăm în sufletul nostru de această minunată faptă și mult grăitor cuget care dela D-zeu s'a zămislit în suflete.

Deci alegem o comisie permanentă, care, sub auspiciile și cu binecuvântarea Prea Sfințitului nostru Episcop Nicolae al Clujului și al acestor plaiuri, sub prezența părintelui-protopop Iosif Pop din scaunul Aiudului, va avea însărcinarea să se ocupe de aproape cu zel și creștinătate de problema restaurării vechii mănăstiri pe lângă biserica actuală.

Această comisie constă din: Protopop Iosif Pop președinte, Vas. Bârluțiu secretar, Mih. Pușcaș casier, Candin Suciu, Emilian Repede, prof. Veliciu și Victor Maca membrii clerici și mireni“.

Suntem siguri că fapta aceasta constituie pentru Prea Sfințitul nostru Episcop Nicolae și pentru toată turma Prea Sfinției Sale, cea mai strălucită îndestulare izvorâtă din dorința de a ajuta și vedea

cu ochii înălțarea stâlpilor pe cari s'a întemeiat oarecând vechea Episcopie a Vadului, Feleacului, Geoagiului și Clujului, azi, după reînviere sub înțeleapta și inimoasa cârmuire a primului ei Episcop.

*

Jertfa preoțimei tractului Aiud și inițiativa întemeiată pe dânsa, fixează o atitudine nobilă, care va rămânea simbolică și pilduitoare la un punct al istoriei, față de această Mănăstire, care astfel va deveni în scurtă vreme izvor permanent de vitalitate și de ascensiune morală pentru o bună parte a Eparhiei noastre.

Preot Vasile Bârluț.

Sfințirea bisericii din Urisiul-de-sus.

Urisiul-de-sus este o comună curat românească, în protopopiatul Reghinului, situată pe o vale paralelă cu a Gurghiului în spre Sovata. Împreună cu Nadeș-română sunt singurele parohii ortodoxe între mai multe parohii unite și reformate. Statornicia în credința ortodoxă este legată de tradiția celor două mănăstiri-schituri ce au fost în vremurile mai vechi în aceste parohii. Cu toate amăgirile și amenințările ce li-s'au făcut au rămas credincioși legii strămoșești, pe care o țin cu vrednicie și astăzi.

Urisienii, oameni nu tocmai cu stare bună — prin stăruințele vrednice de laudă ale preotului lor Theodor *Bucin*, cu oarecari jertfe bănești și mai cu seamă cu ajutoarele primite dela diverse autorități, le-a reușit să-și înnoiască biserica, mărindu-o și ridicându-i un turn nou.

Sfințirea bisericii astfel înouită s'a făcut în ziua de 18 August a. c. de către P. On. protoiereu Dumitru *Antal*, revizor bisericesc, ajutat de P. On. protopop al Reghinului Ioan *Malos*, On. preoți Zaharie *Lupu*, Hodac, Vasile *Gliga* și Const. *Cotuțiu* din Ibănești, Victor *Șuteu*, Cașva, Ioan *Șuteu*, Nadeș-română și preotul locului Theodor *Bucin*. Toți aceștia au săvârșit o frumoasă slujbă de sfințire și sfta liturghie în fața numeroșilor credincioși veniți mulți din satele vecine unite. La sfârșitul liturghiei

li-s'a spus o cuvântare plină de învățătură creștinească, laudându-se fapta frumoasă ce au făcut-o înoindu-și biserica și contribuind fiecare cum l-a îndemnat inima. Preotul locului a mulțumit în mod special donatorilor și sprijinatorilor, cât și cinstiților oaspeți cari au ostenit la această sărbătoare.

Dintre oaspeți însemnăm pe dna protopopeasă Maloș și soțiile celorlalți preoți, Dr. Eugen Nicoară, medic în Reghin, un preot unit din vecinătate cu întreagă familia, a cărui fată învățătoare a și cântat în biserică foarte frumos, etc.

Sfârșit întreg serviciul religios, cei prezenți au fost stropiți cu apă sfințită și miruiți, iar membrii consiliului parohial la toți au împărțit colaci și câte un pahar de beaură ca cinste. În schimbul acestora au fost cinstiți cu ofrande bănești cari s'au ridicat până la suma de peste opt mii de Lei.

Oaspeții mai aleși au luat parte la o masă comună dată în casa preotului, unde toți s'au simțit foarte bine. La feliu au fost ospătați și ceilalți oaspeți pe la pretinii și cunoscuții lor din sat, iar după asta toți cu mic cu mare s'au dus la hora satului. Cum prin aceste părți se joacă frumos, hora a fost privită și de oaspeții preotului admirând eleganța, demnitatea și cuviința cu care știu să joace țărani noștri în contrast cu jocurile desmățate și exotice dela orașe.

Rep.

V. Maxa (Gârbova-d-sus), A. Frâncu (Cetea), S. Savu (Uioara), I. Pârvu (Brădești), A. Tecsa (Râmeț-Sat) în frunte cu prot. tractual Iosif Pop. În grupa a doua au fost împărțiți preoții: V. Bârluțiu (Teiuș), M. Pușcaș (Stremțiu), I. Groza (Ponor), Z. Albu (Geoagiul-de-sus), L. David (Geomal), E. Felea (Izvorele), D. Anca (Tecșești), E. Repede (preotul local), în frunte cu păr. C. Suci (Măgina).

Slujba dzească se începe la ora 8^{1/2}. Slujba a mers paralel la ambele grupe. S'a săvârșit cu adâncă evlavie, iar credincioșii au urmărit în liniște și cu mare atențiune întreaga slujbă. Afară răspunsurile liturghice le-au dat un grup de studenți și studente.

După terminarea sf. Liturghii cei din sf. Mănăstire ies afară și în fața mulțimii predică păr. V. Bârluțiu, vorbind frumos și cu tâlc despre datoria de a ierta unii altora. Sf. Sa arată cât de mulțumit iartă D-zeu și cât de puțin iertăm noi. Și noi trebuie să iertăm semenilor, fiindcă altfel nici D-zeu nu va ierta nouă datoria de păcate ce ne apasă. Aduce pildă firea necuvântătoare care dă înapoi darul cerului. Ogoarele dau pânea din darul cerului, pomii ne dau poamele, numai omul cel ce primește neîncetat, milă și iubire, în loc de dragoste li-se împart diferite broșurele din biblioteca „Creștinul ortodox“ dela Arad.

După ce poporul astfel a fost hrănit sufletește, se așterne pe covorul verde de iarbă pentru a-și stâmpăra și foamea trupului. O ploaie binefăcătoare nu ne lasă mult sub albastrul cerului, ci ne silește să căutăm adăpost în vechile chilii ale călugărilor și în școala mănăstirească. La ora 3 d. m. intrăm din nou în sf. Mănăstire pentru vecernie. Servește păr.-protopop împreună cu doi preoți. La sfârșitul slujbei păr.-prot. citește credincioșilor din volumul „Viețile Sfinților“ de Sadoveanu și Patrașcanu, o bucată intitulată „Cei 7 tineri din Efes“. A fost ascultată cu plăcere. Pilda păr.-prot. ne-ar putea servi și nouă, ca la slujba vecerniei să cetim și să facem lectură cu poporul și astfel să deșteptăm interesul pentru lecturi religioase.

Apropiindu-se seara am plecat cu toții prin picurii de ploaie — mulțumiți sufletește că ne-am făcut datoria. Pr. L. David.

CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE

Protopopiatul Aiudului.

Conferința preotească misionară a protopopiatului Aiud s'a întrunit anul acesta la vechea Mănăstire a Râmețului. Conferința s'a ținut în Dumineca din 4 August.

Incepând cu ora 7 de dimineață sosesc de pretutindeni credincioși însetați de hrană sufletească și preoți apostoli ai Dlui. Au alergat aci cu toții ca în aceea pace și liniște, să se roage mai fierbinte lui D-zeu. Pentruca întreg poporul să poată gusta slujba dzească — fiind mănăstirea foarte mică — preoții se împart în două grupe. În sf. Mănăstire săvârșesc slujba preoții:

* CUVINTE CĂTRE PREOȚI *

5. Fii credincios!

„Crede în Domnul Isus Christos
și te vei mântui tu și casa ta“.

Fapt. Ap. 16, 31.

Cea mai esențială calitate a unui preot este credința. Credința în Isus Christos, Mântuitorul lumii. Aceasta credință este grăunțele de muștar, din care va trebui să răsară copacul puternic al împărăției lui D-zeu. Fără credință activitatea lui va fi zadarnică, chiar de ar avea puterea unui Hercule, înțelepciunea unui Socrates și virtuțile unui Cato.

Dar în mijlocul unei lumi, care se numește cu mândrie raționalistă, nu îi este tocmai ușor unui preot să păstreze intactă în sufletul său comoara credinței. Căci acest raționalism face să se usuce din sufletele omenești acea rădăcină tainică, care râvnește spre vecinicie, spre D-zeu; face să se rupă acel fir, care leagă existența noastră pământească de realitatea mai presus de cele văzute.

Cu toate acestea nimeni nu poate pune activității preoțești altă temelie, decât aceea, care este pusă și care este Isus Christos. Desigur, există pentru preoți multe căi și multe posibilități de a fi spre folos credincioșilor, totuși partea esențială a activității lui va trebui să fie nizuința de a-i conduce pe oameni la D-zeu. De unde va putea împrumuta el râvna necesară acestei activități apostolești, dacă nu crede în adevărul celor propovăduite de el?

Isus Christos a vindecat nenumărați oameni de bolile lor trupești și sufletești. Dar a ținut să accentueze în toate cazurile, că acești nenorociți au fost mântuiți *pentru credința lor*. Căci credința este o virtute făcătoare de minuni, ca să se adeverească cuvintele lui Isus: „celui ce crede toate îi sunt cu putință“. Cariera unui preot se poate asemăna cu drumul ap. Petru făcut pe spatele mării către Mântuitorul. Fără de credință drumul este pur și simplu imposibil și înecarea sigură. Dar chiar și cea mai mică îndoială va contribui să ne scufundăm în valurile ispitelor, din mijlocul cărora nu este scăpare numai cu ajutorul brațului cel atotputernic a lui Isus Christos.

Căci cei ce suntem meniți să reprezentăm pe D-zeu în lume să nu ne încredem niciodată în ajutor omenească. Gândul nostru să fie pururea la Acela, care a întins mâna lui Petru în momentul, când era să fie înghițit de valurile mării. Intocmai ca și orbul cel din naștere și ca orbii așezați la marginea drumului ce duce în Ierihon, pe El să-L rugăm să deschidă ochii noștri sufletești spre a vedea drumul ce duce în împărăția lui D-zeu, spre a înțelege limpede datoria noastră.

Să căutăm deci a câștiga un răspuns sigur, categoric la întrebarea, pe care a pus-o Ioan Botezătorul, prin învățăceii săi, Mântuitorului: „Tu ești cel ce va să vină; au pe altul să așteptăm?“ Cunoaștem răspunsul lui Isus la aceasta întrebare și dovezile ce le-a îmbiat pentru adevărarea dzeirii Lui. Pentru prorocul ce stătea în umezeala închisorii acest răspuns a fost suficient — poate să fie suficient și pentru noi, oamenii de azi?

Desigur, și încă într'o măsură mult mai mare decât pentru Ioan. Căci noi avem adevărit acest răspuns a lui Christos de Apostoli, de martiri și de acel progres moral extrem de important, pe care l-a făcut omenimea sub înrâurirea învățăturilor Lui. Bazați pe aceste mărturii, la întrebarea stăruitoare a lui Isus: „voi ce credeți, cine sunt eu?“ — răspunsul nostru va putea fi întocmai ca a apost. Petru: „Tu ești Christos, fiul lui D-zeu celui viu!“

Toți aceia, cari pot mărturisi cu credință acest adevăr sunt creștini și propovăduitorii lui se numesc preoți. Importanța acestui adevăr este covârșitoare. El este piatra, pe care și-a zidit Isus împărăția lui cea mântuitoare.

Aceasta este cea mai importantă datorie a preotului: de a-L cunoaște și a-L vedea pe Christos; de a crede, că El este mântuitorul cel din veci făgăduit. Altfel orbii vor rămânea pururea orbi, cei nepuțincioși niciodată nu vor fi în stare să umble pe picioarele lor, morții nu vor mai învia, și săracii nu vor auzi vestea cea bună; — împărăția lui D-zeu nu va lua ființă între oameni.

Dumnezeirea lui Christos, importanța lui dzească a fost în era creștină și este

și azi cea mai importantă problemă. Piatra din capul unghiului, de care s'au spart atâtea capete.

De aceia în toate zilele vieții noastre să-L căutăm pe Christos: în Evangheliile, în scrierile prorocilor și a apostolilor, a Sf. Părinți, a istoricilor și ori unde se vorbește despre El — spre a găsi răspuns la întrebarea: „Tu ești cel ce va să vină, au pe altul să așteptăm?” Vom găsi nenumărate dovezi, că ori de câte ori omenimea a crezut în învățăturile Lui, în sinul ei s'au adevărat cuvintele profetice: „Orbii văd și șchiopii umblă; leproșii se curățesc și surzii aud; morții se scoală și săracilor bine se vestește”.

Pe cine altul să mai așteptăm?

Filozofia grecească, concepțiile religioase a lumii antice ori curentele filozofice și sociale din zilele noastre pot să ne deie ceva, ce s'ar asemana cu învățăturile lui Isus și cu puterea morală izvorâtă din dzeirea Lui, de a urma aceste învățături până la desăvârșire?

Încă odată: „Crede în Domnul Isus Christos și te vei mântui Tu și casa ta”.

Pr. Ion Goron.

CRONICĂ

Sfințire de biserică. Duminecă în 15 Septembrie a. c. va fi sfințirea bisericii celei noi din *Galații-Abrudului*. Actul sfințirii îl va săvârși P. Sf. Sa *Episcopul Ioan* al armatei, cu asistența protopopului din Abrud P. O. D. Petru Popoviciu și preoții din Valea-Ampoiului, tractul Alba-Iulia și Abrud.

Premiile Academiei Române pentru lucrări, cu subiecte date cari privesc viața religioasă sunt următoarele: 1. Premiul general Constantin și Maria Burgele, de 4000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932 celui mai bun manuscris de compunere literară, istorică sau didactică, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. 2. Premiul Ministerului Cultelor și Artelor, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală

din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea. 3. Premiul statului Gh. Asachi, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai bune lucrări cu subiectul: Istoria Maramureșului dela începuturile sale până la Unirea din 1918. 4. Premiul Năsturel, de 5000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: Legăturile bisericii române cu Patriarhia de Alexandria.

În Palestina de douăzeci zile se duc lupte aprige între arabii autohtoni și evreii colonizați. Arabii simțindu-se în primejdia de a fi din ce în ce mai strâmtorați în drepturile lor asupra teritoriilor ce le locuiesc în Palestina, prin venirea evreilor, s'au pornit să-și facă singuri dreptate pornind o luptă de estirpare a coloniștilor și de nimicire a coloniilor înființate. Cu toată truda autorităților engleze, cari stăpânesc politicește Palestina, de a înfrânge răscoala arabilor, luptele se țin lanț, făcând până la 1 Sept. victime de morți: 83 musulmani, 4 creștini și 109 evrei, răniți: musulmani 122, creștini 10, evrei 183. Evreimea din întreagă lumea protestează, cerând apărarea conaționalilor lor și asigurarea colonizării Palestinei.

La academia agricolă din Cluj sunt vacante în anul I. peste 30 burse. Spre a fi admiși, candidații trebuie să fie absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat, sau cu un titlu echivalent, pe baza căruia se pot înscrie valabil la Universitățile din țară. Cererile de înscriere vor fi însoțite de: actul de naștere; diploma de bacalaureat și un certificat de naționalitate și se vor trimite rectoratului academiei de agricultură din Cluj, până în seara de 20 Oct. când înscrierile se închid. Candidații care doresc a obține burse, vor arăta aceasta în cererile de înscriere și pe lângă actele arătate mai sus, vor alătura un certificat comunal, vizat de perceptorul din localitate, prin care se arată că familiile lor sunt lipsite de mijloace materiale și nu-i pot întreține în școală. Concursul pentru

obținerea burselor începe în dimineața de 21 Octomvrie și constă din câte o probă scrisă și orală în: științele naturale, matematică și științele fizico-chimice, din materia tratată în liceu.

CONCURS

pentru primirea elevilor la școala ortodoxă-română de cântăreți din Sibiu.

Pentru primirea elevilor la școala de cântăreți pe anul școlar 1929—1930 se publică concurs.

Cei ce doresc să fie primiți la această școală, vor avea să-și înainteze cererile lor Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu până la 20 Sept. a. c. însoțite de următoarele anexe:

1. Carte de botez dela oficiul parohial și act de naștere dela forul civil.
2. Certificat școlar.
3. Certificat de moralitate și de recomandare dela oficiul parohial.
4. Certificat medical, că nu suferă de nici o boală ereditară și contagioasă și că nu are defecte corporale.

Elevii primiți vor fi obligați să aducă cu sine: 2 rânduri de schimburi și haine de pat: saltea sau străjac, țol, perină și covetură de pat, 2 ștergare, cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai.

Toți elevii vor achita la înscriere din taxa de Lei 10.000 prima rată de Lei 4000, a doua de Lei 3000 la Crăciun, iar a treia de Lei 3000 la Paști.

Cursurile se vor începe la 1 Octomvrie a. c. La 30 Septemvrie se vor ținea examenele de primire.

Cursul durează 2 ani de teorie și 1 an de practică. După absolvirea cursului și examene se eliberează diploma de cantori în urma cărora vor fi retribuiți cu salariu dela stat, precum se bucură toți absolvenții școalelor de cântăreți.

prima publicare în „Renașterea“ în următoarele condițiuni:

1. Salariul legal dela Stat.
2. Locuință în natură cu supraedificățile corăspunzătoare.
3. Sesiune parohială 5 jugăre pământ.
4. Dela 161 familii câte $\frac{1}{2}$ miertă de bucate, din cari $\frac{1}{3}$ compet cantorului.
5. Venitele stolare uzitate.

Reflectanții își vor înainta cererile lor justificate în ordine subsemnatului oficiu protopopesc, cu a cărui prealabilă aprobare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Toți concurenții vor avea să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi trecuți pe lista de candidare,

Turda, la 30 August 1929,

Oficiul protopopesc în conțelegere cu com. parohial.

Jovian Murășianu, protopop.

Nr. 316/1929.

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *protopop al tractului ort.-rom. Lăpuș* împreună cu postul de paroh *al parohiei centrale Tg.-Lăpușului*, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în casele parohiale din Tg.-Lăpușului și supraedificate economice.
2. Salariul dela Stat conform coalei B. pentru întregirea salariului de paroh dela Stat din parohia centrală Tg.-Lăpușului.
3. Sesiune parohială ce se va primi definitiv pe baza legii agrare. (În prezent sesia parohială creată prin reforma agrară în mod provizor constă din 20 jug. pământ arător și fânaț).
4. Diurna protopopească dela Stat.
5. Alte venituri aprobate de forurile superioare bisericesti.

Concurenții îndreptățiți conform concluzului congresului național-bisericesc Nr. 111 din 1888 își vor înainta cererile de concurs instruite cu documentele prescrise, la Veneratul Consiliu Eparhial în termenul deschis indicat mai sus.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. Sa Episcopul nostru, fără de care nu vor putea fi luați în candidare.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 533—1929.

1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Cacova-Ierii*, din protopopiatul Turda, se publică concurs cu termen de 30 zile dela

Dela concurenții din alte eparhii se cere, să prezinte și un act de învoire dela chiriarii lor în înțelesul, că în caz de alegere și numire li se vor elibera literele dimisionale.

Tg.-Lăpușului, din ședința consiliului protopopesc al protopopiatului ort.-român Lăpuș la 1 Aug. 1929.

Protopop-administrator :

Notar :

Zaharie Man,
președinte.

Stefan Bărbos.

Nr. 3588. Aprob. at.

Cluj, la 1 August 1929.

Nicolae Ivan m. p.,
Episcop.

Laur. Curea m. p.,
secretar.

2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei *Măguri* din protopopiatul Clujului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială cu grădină și edificiile economice.
3. Stola îndatinată.
4. Drept de pășunat în pădurea foștilor iobagi după 42 parcele.
5. O zi de lucru și o ferdelă de bucate dela fiecare familie, din care $\frac{4}{10}$ compet cantorului și crânicului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, în termenul sus arătat își vor înainta cererea cu documentele prescrise, oficiului protopopesc Cluj, și cu prealabila încunoștințare și învoire a acestui oficiu, se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Toți concurenții vor avea să prezinte act de învoire dela P. S. S. episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Cluj, la 15 Iulie 1929.

Oficiul protopopesc ortodox-român Cluj, în conțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Vasii m. p., protopop.

Nr. 448—1929

2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia *Pădureni*, din protopopiatul Turda, se publică concurs cu termen de

30 zile dela prima apariție în „Renașterea“ pe lângă următoarele condițiuni:

1. Dotațiunea dela Stat conform cvalificățiunei.

2. Locuința în natură cu supraedificatiile necesare și grădină cu pomi.

3. Sesiune parohială 11 jughere, arător și cositor și drept de pășunat.

4. O litră (mierță) de cucuruz dela fiecare fum (circa 80 case) din care compete cantorului $\frac{1}{3}$ și crânicului $\frac{1}{10}$, precum și câte o zi de lucru dela fiecare casă cari privesc numai pe preot.

5. Stola îndatinată.

Impozitele după realități le supoartă preotul.

Reflectanții își vor înainta cererea cu documentele prescrise oficiului protopopesc subsemnat și cu prealabila încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Turda, la 6 August 1929.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu cons. par.

Jovian Murășianu, protopop.

Nr. 952—1929.

2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de *cl. III-a Feiurd—Pădureni* și filia *Câmpenești*, gara Cluj (8 km. depărtare) se publică concurs cu termen de 30 de zile dela data publicării.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

- a) Salar dela Stat;
- b) Sesiune parohială de 32 jug. (fânat);
- c) Casă parohială;
- d) Stola obicinuită.

Candidații, în termenul indicat, se vor prezenta în parohie pentru a predica, cânta și a face cunoștință cu poporul, avizând prealabil acest oficiu, unde se vor înainta și actele întocmite după dispozițiunile Regulamentului pentru parohii.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără de care act nu vor putea fi luați în candidare.

Feiurd-Pădureni, 4 August 1929.

Antonie Băznog,
președintele cons. parohial.

N. Vasii,
protopop.